

ບົດທີ 7

ຫລັກການເທດສະໜາ

ອາລຳພະບົດ:

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

- ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈແບບທຳມະຊາດ ແລະຄວາມສຳຄັນຂອງການເທດສະໜາ
- ເພື່ອການສຶກສາປະເພດຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄຳເທດສະໜາ
- ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການນຳໃຊ້ຄຳອຸປະມາ
- ເພື່ອເພີ່ມທະວີທັກສະຂອງເຂົາໃນການບັນຍາຍຂອງການເທດສະໜາ

ໂຄງຮ່າງຂອງບົດຮຽນ:

ເນື້ອຫາ: 1 Pet.4:1011

I. ຄຳແນະນຳ

- ກ. ຄຳຈຳກັດຄວາມ
- ຂ. ຫລັກການຂອງການເທດສະໜາ : ສິນລະປະ ແລະວິນຍານສາດຂອງການເທດສະໜາ
- ຄ. ແນວທາງຂອງການສຶກສາການເທດສະໜາ
- ງ. ຄຳຈຳກັດຄວາມຂອງການເທດສະໜາ
- ຈ. ຄວາມສຳຄັນຂອງການເທດສະໜາ
- ສ. ທຳມະຊາດຂອງການນຳສະເໜີໃນການເທດສະໜາ
- ຊ. ທ້ອງເລື່ອງຂອງການເທດສະໜາ
- ຍ. ວັດຖຸປະສົງຂອງການເທດສະໜາ
- ດ. ທຳມະຊາດຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການເທດສະໜາ
- ຕ. ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການເທດສະໜາ ແລະການສັ່ງສອນ
- ຖ. ປະເພດຂອງຄຳເທດ
- ທ. ບົດສະຫລຸບ

II. ການຈັດໝວດຂອງຄຳເທດສະໜາ

- ກ. ຫົວຂໍ້
- ຂ. ທ້ອງເລື່ອງຂອງບົດເທດສະໜາ
- ຄ. ການອະທິບາຍຄຳເທດສະໜາ
- ງ. ຄຳແຕກຕ່າງລະຫວ່າງເລື່ອງຂອງບົດເທດສະໜາ ແລະການອະທິບາຍບົດເທດສະໜາ

III. ການກຽມບົດເທດສະໜາ

- ກ. ການກຽມເພື່ອຄົນທີ່ຈະຝັງຄໍາເທດສະໜາຂອງທ່ານ
- ຂ. ການກຽມບົດເທດສະໜາທີ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງໃນການເລືອກ, ໂຄງສ້າງ ແລະໃຈຄວາມ
- ຄ. ເອີ້ນວ່າແທ່ນບຸຊາ

IV. ຄໍາອຸປະມາ ແລະການນໍາໄປໃຊ້

- ກ. ຄໍາອຸປະມາ
- ຂ. ການນໍາໄປໃຊ້

V. ການບັນຍາຍຂອງການເທດສະໜາ

- ກ. ປະເພດໃນການບັນຍາຍຂອງການເທດສະໜາ
- ຂ. ສິນລະປະໃນການເວົ້າ
- ຄ. ເຮັດໃຫ້ປະທັບໃຈຜູ້ຝັງ
- ງ. ຫລັກການໃນການນໍາສະເໜີ
- ຈ. ຫລັກການຝ່າຍວິນຍານໃນການນໍາສະເໜີ
- ສ. ການເທດສະໜາໂດຍຜ່ານນາຍແປພາສາ
- ຊ. ການຫລີກລ້ຽງການຫົດລອງໃນຂະນະທີ່ເປັນຜູ້ເທດສະໜາ
- ຢ. ບົດສະຫລຸບ

I. ຄຳແນະນຳ

ກ. ຄຳຈຳກັດຄວາມ

1. ຫລັກການໃນການເທດສະໜາ: ການສຶກສາໃນທິດສະດີ ແລະການຝຶກຝົນໃນການເທດສະໜາ.
2. ການເທດສະໜາ: ບົດເທດທີ່ບັນຈຸດ້ວຍຂໍ້ພະຄຳຜີ, ດ້ວຍການອະທິບາຍ, ຄຳອຸປະມາ ແລະການນຳສະເໜີສຳລັບການດຳເນີນຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ
3. ທ້ອງເລື່ອງ: ການຜ່ານຂໍ້ພະຄຳຜີໃນຂະນະທີ່ຜູ້ເທດສະເລືອກໃນການນຳໃຊ້ສຳລັບ ການເທດສະໜາ
4. ໃຈຄວາມ: ສູນກາງຄວາມຄິດຂອງການເທດສະໜາ
5. ຫົວຂໍ້: ການຕັ້ງຊື່ຂອງການເທດສະໜາ.
6. ຮ່າງ: ລາຍການຂອງຄວາມຄິດຫລັກຂອງການເທດສະໜາ.

ຂ. ຫລັກການໃນການເທດສະໜາ: ສິນລະປະ ແລະວິທະຍາສາດຂອງການເທດສະໜາ

1. ຂອບເຂດຂອງການເທດສະໜາ, ທີ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງດັ່ງລຸ່ມນີ້:
  - a) ການກະກຽມ ແລະການອະທິບາຍ.
  - b) ມະນຸດ ແລະພະເຈົ້າ
  - c) ຜູ້ເທດສະໜາ ແລະຜູ້ຟັງ.

2. ການເຂົ້າໃຈທີ່ກ່ຽວກັບການເທດສະໜາ

“ແທ້ໆ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການສ້າງນັກເທດສະໜາ, ຂ້ອຍພຽງແຕ່ຢືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະໃຫ້ພະວິນຍານບໍລິສຸດເວົ້າຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າ“

ຄຳຕອບ: ພວກເຂົາຕ້ອງເປັນຄົນຝ່າຍວິນຍານ. ນັ້ນໝາຍເຖິງການຊົງເຈີມດ ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີການກຽມເພື່ອການເທດສະໜາ

“ແທ້ໆ ນັກເທດສະໜາໃນສະໄຫມກ່ອນໃນພະຄຳພີບໍ່ຕ້ອງໄປໂຮງຮຽນພະຄຳພີສຳລັບເປັນ
ນັກເທດສະໜາ ຫລືເທດສະໜາສັ່ງສອນ“

ຄຳຕອບ: ອາຈານໂປໂລ, ໄດ້ຜ່ານການອົບຮົມໃນການເປັນອາຈານພາຍໃຕ້ ອາຈານຄັບມາລີ
ເອນ ສະຕີເຟັນ ຄຳເທດສະໜາຂອງລາວໃນ ກິດຈະການບິດທີ 7 ແມ່ນສຽງແຫ່ງ
ການເທດສະໜາ

ຄ. ແນວທາງຂອງການສຶກສາເທດສະໜາ

1. ການສຶກສາຢ່າງເປັນທາງການ.
2. ການຮຽນຮູ້ຈາກນັກເທດ ແລະການເທດສະໜາຂອງພວກເຂົາ.
3. ວິເຄາະການເທດສະໜາຂອງຕົວເອງ.
4. ຂໍ້ພະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນຄູສອນ, **John 16:13**

ງ. ຄຳຈຳກັດຄວາມຂອງການເທດສະໜາ

1. “ການເທດສະໜາແມ່ນການປະກາດພະຄຳຂອງພະເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານອຳນາດຂອງພະວິນຍານ
ບໍລິສຸດສຳລັບວັດຖຸປະສົງຂອງການສ້າງແຮງຈູງໃຈຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄິດພະເຈົ້າ,
ຈະເລີນໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພະຄຸນ ແລະດຳເນີນຊີວິດທີ່ຄົບບໍລິບູນໃນອົງພະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ“ ທ່ານ ດຣ.
ເຈຊີ ເຄ, ມູນ
2. ການເທດສະໜາມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງໃນພະເຈົ້າກັບມະນຸດ. **1 Corinthians 3:9.**
3. ການເທດສະໜາຄວນຈະມີການນຳໄປໃຊ້.
  - . ການເທດສະໜາທີ່ດີແມ່ນມີພະເຈົ້າເປັນສູນກາງ ແລະຊີວິດເປັນສູນກາງນຳການ
ປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບຄວາມປະພຶດ **Romans 12:12.**
4. ການເທດສະໜາຄວນຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນສິດທິອຳນາດຂອງພະຄຳພະເຈົ້າ.

ຜູ້ເທດສະໜາຕ້ອງມີບຸກຄະລິກຂອງນັກເທດ ແລະສິດທິອຳນາດຂອງພະເຈົ້າ

ຈ. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການເທດສະໜາ

1. ພະເຈົ້າຊົງໃຊ້ມະນຸດໃນການເທດສະໜາສັ່ງສອນ

ພະເຈົ້າສະແດງພະອົງເອງໃນສີ່ທາງດ້ວຍກັນ:

- ກ) ດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາ: **2 ມີໂນທຽວ3:16.**
- ຂ) ດ້ວຍພະບຸດ: **ໂຢຮັນ1:14,18**
- ຄ) ຜ່ານຄໍາເວົ້າຂອງມະນຸດ: ເອຊາຢາ, ເຢເລມີຢາ, **ເອລີຢາ, ເອເຊກຽນ**
- ງ) ດ້ວຍພະວິນຍານບໍລິສຸດ **John 16:1314**

2. ຕົວຢ່າງຫລັກການຂອງການເທດສະໜາ:

- ກ. ມັດທາຍ 3:1: “ ໂຢຮັນບັບຕິດສະໂຕ ມາເພື່ອເທດສະໜາສັ່ງສອນ..”
- ຂ. ມັດທາຍ 4:17: “ ຈາກເວລານັ້ນພະເຢຊູຄຣິດເລີ້ມສັ່ງສອນ.”
- ຄ. ມາລາໂກ3:13 & 14: “ ..ເພື່ອຈະໃຊ້ພວກເຂົາອອກໄປເທດສະໜາສັ່ງສອນ”
- ງ. 1 ໂກຣິນໂທ1:17: “..ພະອົງບໍ່ໄດ້ສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາເພື່ອຈະໃຫ້ສິນບັບຕິດສະມາ ແຕ່ເພື່ອມາເທດສະໜາສັ່ງສອນ“

ສ. ທຳມະຊາດຂອງການນຳສະເໜີໃນການເທດສະໜາ

- 1. **ການປະກາດ:** ໃນພາສາກຣີກ - ກິລັດໂຊ: ເພື່ອການປະກາດຄ້າຍຄືກັນກັບຜູ້ນຳຂ່າວ ມາແຈ້ງ, ທີ່ປາກົດໃນພະຄໍາຟີໃຫມ່ 60 ຄັ້ງ, 53ຄັ້ງ..ການເທດສະໜາ“ ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຄິດສໍາລັບການປະກາດ
- 2. **ສ່ວນບຸກຄົນ:** ໃນພາສາກຣີກ - ລາລີໂອ: ເພື່ອເວົ້າຫລືການບັນຍາຍ, 284ຄັ້ງໃນ ພະຄໍາຟີໃຫມ່, ສໍາລັບເວົ້າ, ສໍາລັບບອກ, ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຄິດ, ຄວາມຄິດຂອງຄວາມເປັນກັນເອງໃນການເທດສະໜາ
- 3. **ປະສົບການ:** ໃນພາສາກຣີກ-ມາຈຸລີໂອ: ເພື່ອມີຄວາມກ້າໃນການເປັນພະຍານ ຫລືເພື່ອ ຢັ້ງຢືນ, ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຄິດຂອງປະສົບການສ່ວນບຸກຄົນ
- 4. **ການສົນທະນາກັນ:** ໃນພາສາກຣີກ - ໂດເລໂກມາຍ: ຖືການສົນທະນາ, ການສອນຂອງພະເຢຊູຄຣິດປະກອບດ້ວຍການສົນທະນາ - ຖາມ & ຕອບ
- 5. **ຫົວເຖິງ:** ໃນພາສາກຣີກ - ກາຕັນເຈໂລ: ການແປການເທດສະໜາ, 17ຄັ້ງໃນພະຄໍາຟີໃຫມ່ ໂລມ 15:19

ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຄິດຂອງການບອກໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ດ້ວຍສິດທິ
ອໍານາດ

- 6. **ມີອໍານາດ:** ໃນພາສາກຣີກ - ພາລາໃຊ້ໂຊມາຍ: ເວົ້າໃນການເປີດເສີຍ, ມີຄວາມກ້າຫານ ແລະ ປັດສະຈາກຄວາມຢ້ານ.

ຊ. ທ້ອງເລື່ອງຂອງການເຫດສະໜາ

- 1. **ຂ່າວດີ:** ອຸລັງຈິລີອິນ: ເວົ້າເຖິງຂ່າວດີ .
- 2. **ພະຄຣິດເປັນສູນກາງ:** ຕີລີມາ : ກິດຈະການ 2:14- 40.
- 3. **ພະຄໍາພີເປັນສູນກາງ:** ໂລໂກັດ: ພະຄໍາ

ທ້ອງເລື່ອງຄວນຈະເປັນຖ້ອຍຄໍາຂອງພະເຈົ້າສໍາລັບມະນຸດ

ກິດຈະການ 20:26 - 27, ການປະກາດຂອງອາຈານໂປໂລ: “ພະປະສົງຂອງພະເຈົ້າ”

1 ໂກຣິນໂທ 2:2, ການປະກາດຂອງອາຈານໂປໂລ: “ຈະບໍ່ສະແດງຄວາມ ຮູ້ເລື່ອງໃດໆ
..ເວັ້ນແຕ່ເລື່ອງພະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະ ການທີ່ພະອົງ
ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ”

ຍ. ວັດຖຸປະສົງຂອງການເຫດສະໜາ

- 1. **ການປະກາດຂ່າວປະເສີດ:** ອຸລັງຈິລີອິນ: ຂ່າວດີ
- 2. **ການສັ່ງສອນ:** ດີຕັດສະໂກ : ສອນ
- 3. **ຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່:** ໂອຍໂກໂດຜວໂອ: ອິບຣິມ - ຊີວິດຝ່າຍວິນຍານ, ສິນລະທໍາ, ສັງຄົມ
- 4. ວັດຖຸປະສົງຂອງການສອນຄວນຈາດເປັນກັນເອງ, ສ້າງແຮງຈູງໃຈ ແລະ ກະຕຸ້ນໃຫ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ພະຄໍາຂອງພະເຈົ້າ

ກ) ວັດຖຸປະສົງຂອງການເຫດສະໜາບໍ່ຄວນຈະກະຕຸ້ນຜູ້ຟັງໃຫ້ປະຕິບັດ ໃນຂະນະທີ່ສິ່ງ
ຜ່ານຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາຕັ້ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຫັນແຜ່ນຫຍ້ງຄື

ເຫດຜົນຂອງພະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ກັບພວກເຂົາສໍາລັບຄວາມຈໍາເປັນໃນການປະຕິບັດ,
(ນີ້ແມ່ນການບິດເບືອນ)

ຂ) ການເຫດສະໜາບໍ່ແມ່ນການກະຕຸ້ນອາລົມຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຟັງດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະກໍ
ບໍ່ແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບໃນການປ່ຽນຊີວິດ, ນີ້ຄວນຈະເປັນສະມາຊິກຂອງສະໂມສອນ - ທິດສະ
ດີ ໂຣມ 6:17 “ ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຈົ້າມີໃຈເຊື່ອຟັງຫລັກຄໍາສອນນັ້ນ ຊຶ່ງຊົງຄຸ້ມຄອງ ພວກ
ເຈົ້ານັ້ນ”

5. ການເຫດສະໜາຄວນຈະນໍາການຊົງສະທິດຢູ່ຂອງພະເຈົ້າ.

ດ. ທໍາມະຊາດຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການເຫດສະໜາ

1. **ຄວາມຈິງ:** ອາເລັດເທຍ: ໂຢຮັນ 8:32.

2. **ການຊົງເຈີມ:** ກາລິດສະມາ ລູກາ 4:18.

3. **ການສະແດງໃຫ້ເຫັນ:** 1 ໂກຣິນໂທ 2:4.

ກ) ປາກຂອງມະນຸດປະກາດພະຄໍາຂອງພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງສິດທິອໍານາດຂອງພະເຈົ້າ,
ອາຈານໂປໂລກໍາວໄວ້ໃນ 2 ໂກຣິນໂທ 2:16 ມີຜູ້ຄົນຊຶ່ງຂາຍພະຄໍາຂອງພະເຈົ້າ
ເພື່ອຜົນກໍາໄລຂອງພວກເຂົາເອງ

“ ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຂາຍພະຄໍາຂອງພະເຈົ້າ ສໍາລັບຜົນກໍາ
ໄລຂອງພວກເຮົາເອງແຕ່ວ່າກົງກັນຂ້າມ, ໃນພະຄຣິດພວກເຮົາເວົ້າ ດ້ວຍຄວາມ
ຈິງໃຈຕໍ່ພະເຈົ້າ, ເໝືອນດັ່ງຄົນທີ່ພະເຈົ້າສົ່ງມາ”

ຂ) **1 ໂກຣິນໂທ 2:4 :** “ ຄໍາເວົ້າ

ແລະຄໍາເຫດສະໜາຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຄໍາທີ່ສະຫລຽວສະຫລາດອັນກໍ່ອມໃຈ ແຕ່ເປັນ
ຄໍາຊຶ່ງສະແດງພະວິນຍານ ແລະລິດອໍານາດ”

ດ. ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການເຫດສະໜາ ແລະການສັ່ງສອນ

	ການເຫດສະໜາ	ການສັ່ງສອນ
1	ຄັງດຽວຈົບ	ສືບຕໍ່
2	ການສື່ສານທາງດຽວ	ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຄໍາຄິດເຫັນ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມ
3	ບໍ່ມີອຸປະກອນ	ມີອຸປະກອນ, ປຶ້ມ ແລະພະຄໍາພິ
4	ມີຮູບຮ່າງໂຄງສ້າງໝ້ອຍໝິ່ງ	ມີຮູບຮ່າງໂຄງສ້າງຫລາຍ

ຖ. ປະເພດຂອງການເທດສະໜາ

1. ການເວົ້າຢ່າງເປັນທາງການຕໍ່ໜ້າສາທາລະນາຊົນ: ຖ້ອຍຄໍາຢ່າງເຕັມຮູບແບບ (ຕົ້ນສະບັບຂອງເອກະສານ).
2. ບັນທຶກ: ການເວົ້າທີ່ມີເຄື່ອງຊ່ວຍ: ໂຄງຮ່າງ
3. ບໍ່ຕ້ອງກຽມລ່ວງໜ້າ: ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຽມລ່ວງໜ້າ ປັດສະຈາກປຶ້ມຄູ່ມືຫລືການກຽມ

ທ. ສະຫລຸບ

1. **ມັດທາຍ 10:67:** “ແຕ່ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາຝູງແກະທີ່ເສັຽແລ້ວ ຄືຕະກູນອິດສະລາເອນນັ້ນ ດີກວ່າ ເຊັ່ນດັ່ງດຽວກັບທ່ານໄປ, ເທດສະໜາພະຄໍາຕອນນີ້, ລາດຊະອານາຈັກສະຫວັນມາໄກ້ແລ້ວ”
2. **ກິດຈະການ 5:42:** “ແລະທຸກໆວັນໃນບໍລິເວນພະວິຫານ ແລະຕາມບ້ານເຮືອນ ພວກອັກຄະສາວິກໄດ້ສັ່ງສອນ ແລະປະກາດຂ່າວປະເສີດບໍ່ໄດ້ຂາດວ່າພະເຢຊູຊົງເປັນພະຄຣິດ”
3. **2 ຕີໂມທຽວ4:12:** “ເຮົາສັ່ງເຈົ້າຕໍ່ພະພັກພະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ພະພັກພະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຈະຊົງພິພາກສາທັງຄົນເປັນ ແລະຄົນຕາຍ ໂດຍອ້າງເຖິງການ ທີ່ພະອົງຈະຊົງສ່ອງສະຫວ່າງມາປາກົດ ແລະອ້າງເຖິງລາດຊະອານາຈັກຂອງພະອົງວ່າ ຈົ່ງປະກາດພະຄໍາ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ເຮັດການທັງມີໂອກາດ ແລະບໍ່ມີໂອກາດ ຈົ່ງຊັກຊວນດ້ວຍເຫດຜົນ ຈົ່ງເຕືອນສະຕິ ແລະຕັກເຕືອນ ດ້ວຍຄວາມພຽນອິດທິນທຸກຢ່າງໃນການສອນ”
4. **ຕີໂຕ 1:3:** “ແລະໃນເວລາທີ່ພະອົງໄດ້ຊົງກໍານົດໄວ້ ກໍໄດ້ຊົງສໍາແດງພະທໍາຂອງພະເຈົ້າ ໃຫ້ປາກົດດ້ວຍການປະກາດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບ ໄວ້ຕາມພະບັນຊາຂອງພະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໂຜດເຮົາທັງຫລາຍໃຫ້ພື້ນ”

II.

н.

1.

- н) 1 Corinthians 13:48
- д) Matthew 22:3739
- л) Matthew 22:3739; Ephesians 5:25

2.

- н) .
- д)

д.

1.

Title: Trials
Text: **James 1:24**

- н) v. 2
- д) v. 3
- л) v. 4

2.

- н)
- д) .
- л) .

3.
8.

1.

Title:

Text: **Psalm 51**

a)

v 16

(i)

v 1

(ii)

v 2

(iii)

v 34

(iv)

v 56

2.

3. .

9.

III.

n. Prepare so that people will listen to you

1. Direct your preaching towards the **audience**. Jesus always directed what He wanted to say towards the audience.

- a) To the woman at the well He spoke of the **water** of life.
- b) To the blind man He spoke of the **light** of the world.

We need to direct our preaching towards the many problems that people are facing alcoholism, drug abuse, divorce, suicide, etc.

2. Develop your **attitude**.

To get people to listen to us we must develop our attitudes. If we portray an attitude such as:

- a) "I know it all", a superior attitude, we will not connect with the people.
- b) "I'm holier than you", people will switch off in their listening.

B. Sermon preparation involves Selection, Substance and Structure.

1. Selection

n) Once the **goal** or **theme** is determined, then the type or form can be chosen as to whether it's

- (i) topical
- (ii) textual
- (iii) expository.

e)

(i) Leading of the **Holy Spirit**: **John 12:49-50**.

(ii) **Occasion**: **Proverbs 25:11**

e.g. not a funeral sermon for a wedding.

E.g. of different occasions:

- funeral: **John 11**: Lazarus
-
- dedication: **1 Samuel 1:28**
-
- wedding: **Ephesians 5**: Husband and Wives
-
- revival: **Joel 2**: Repentance to Revival
-
- mission: **Matt 9:37** : Labourers are few

(iii) **Circumstance** of Hearers: **Ephesians 4:29**

*No point preaching salvation to believers.

eg. Economic crisis : Trust in the Lord.

(iv) **Types** of People : children, youth, students, women.

c) Ways to define your audience:

To be an effective preacher you must know your audience. Here are some questions you can ask before you preach.

(i) **Who** are my audience?

(Age, sex, background, prejudice)

(iii) **What** are their questions?

(Their thoughts, feelings, struggles, pains, needs)

(iv) **Which** of those questions shall I address?

(iv) What is **God's answer** to this question?

d) After selecting the theme, select the **Text**

WORD OF GOD is Authority.

Choose a text that makes **sense**.

eg. Topic: Doers of the WORD.

Text: Matthews 27:5 Judas hanged himself

e) **Positive** text rather than a negative text.

eg. Topic: The Tongue

Proverbs 16:23 : *A wise man's heart guides his mouth and his lips promote instruction.*

Revelation 21:8 : Liars place is lake of fire.

f) As a **general** rule, choose one text to one sermon.

2. Substance

a) Sources of Substance:

(i) Revelation by the **Holy Spirit** : **John 16:13**.

(ii) **Bible**.

(iii) Reading spiritual & secular **books**.

(iv) **Experience** : Irrefutable

e.g., John 9:25.

- (v) **Illustrations** : true/ fiction.
- : helps to remember truth.

e.g., 2 Samuel 12:14

ຂ) ຫລັກການຂອງການຕີຄວາມໝາຍພະຄຳພີ:

ໃນການລວບລວມເນື້ອຫານັ້ນ, ມັນມີຄວາມສຳຄັນໃນການເປີດຄວາມຄິດເຖິງຫຼັກການຂອງການຕີຄວາມໝາຍພະຄຳພີ

ການຕີຄວາມໝາຍພະຄຳພີ ແມ່ນຫຍັງ?

ມັນແມ່ນສິນລະປະ ແລະວິທະຍາສາດຂອງການແປຄວາມໝາຍທາງພະຄຳພີ

ຄ) ຄວາມບໍ່ຊັດເຈນບາງຢ່າງໃນການຕີຄວາມໝາຍຂອງພະຄຳພີ

1. ສິດທິອຳນາດອັນພິເສດຂອງພະຄຳພີ
2. ອະທິບາຍຄວາມໝາຍ
3. ຕາມຕົວອັກສອນ

ງ) ຫຼັກການທີ່ໄປຂອງການແປຄວາມໝາຍພະຄຳພີ

1. ໃຫ້ພະຄຳພີແປພະຄຳພີ
2. ຫຼັກການຂອງການອະທິບາຍ
3. ຄວາມໝາຍເດີມ
4. ຄວາມໝາຍທີ່ຮູ້ກັນທົ່ວໄປ

3. ໂຄງສ້າງ

ກ. ວິທີວາງໂຄງສ້າງ

1. ການນຳສະເໜີ ຕາມລຳດັບ
ຕົວຢ່າງ. ເດວິດ: ຊາຍໜຸ່ມ-ທະຫານ-ກະສັດ
2. ການນຳສະເໜີ
ຕົວຢ່າງ. ອີຍິບ-ຖິ້ມທຸລະການດານ-ການາອານ
3. ການນຳສະເໜີຈາກຄວາມອ່ອນແອເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງ

ຕົວຢ່າງ. ເງິນເສຍ, ແກະເສຍ, ລູກຊາຍເສຍ

4. ການນຳສະເໜີທາງຈິດຕະສາດ
ຕົວຢ່າງ. ເປໂຕ-ຢື່ນກົວ-ສິງໃສ-ກ້າຫານ
5. ການນຳສະເໜີເຫດຜົນ (ເລີ່ມຈາກຫົວໄປຈົນຮອດສະເພາະເຈາະຈົງ)
ຕົວຢ່າງ. ຮັກທຸກຄົນ   ຮັກຄອບຄົວ
                  ຮັກເພຍຂອງທ່ານ   ຮັກລູກຂອງທ່ານ
6. ການນຳສະເໜີການຂັກຂວນ (ຈາກສະເພາະເຈາະຈົງຮອດຫົວໄປ)
7. ການນຳສະເໜີສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ
ຕົວຢ່າງ. ຄົນສະຫຼາດ ແລະຄົນໂງ່
8. ການນຳສະເໜີຄຳຕອບທີ່ເປັນໄປໄດ້
ຕົວຢ່າງ. ຄົນບາບສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມພິ່ນບໍ່?
9. ການນຳສະເໜີສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ
ຕົວຢ່າງ. ຊີວິດຄຣິສຕຽນຄືການແຂ່ງຂັນ

ຂ. ໂຄງສ້າງປະກອນດ້ວຍ ຄຳນຳ, ເນື້ອເລື່ອງ ແລະການສະຫຼຸບ

1. ຄຳນຳ

“ຄຳນຳແມ່ນພາກສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນຂອງຄຳເຫດສະໜາ ມັນໄດ້ອອກແບບມາເພື່ອດຶງດູດ ແລະສ້າງຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຟັງ, ເປັນການສ້າງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ຂໍ້ພະຄຳທີ່ໄຊ້ ແລະຫົວຂໍ້ທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນມາ, ເປັນການແນະ ແລະສະເໜີເຖິງເນື້ອເລື່ອງ”

ຄຳນຳທີ່ດີຄືການໃຫ້ຄວາມສົນໃຈທີ່ດີ

ວິທີການໃຫ້ຄຳນຳ:

- ແນະນຳຕົວຂອງທ່ານ
- ສະເໜີເລື່ອງ
- ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍ
- ນຳສະເໜີຄຳອ້າງອີງ
- ນຳສະເໜີຂ່າວສານທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຈຸບັນ
- ນຳສະເໜີຕົວຢ່າງ ຫຼື ພາບປະກອບ
- ນຳສະເໜີໂຄງຮ່າງ ຫຼື ຂັ້ນຕອນ
- ສ້າງຄຳຖາມ ຫຼື ສ້າງປະເດັນບັນຫາ

ຄຸນນະພາບຂອງຄຳນຳທີ່ດີ

- ເປັນທີ່ຈັບໃຈ - ຊັດເຈນ
- ຫຍໍ້ - ທາງບວກ
- ເຂົ້າເລື່ອງ - ຕົງປະເດັດ
- ຫາກຫາຍ

2. ເນື້ອເລື່ອງ:

ເນື້ອເລື່ອງຂອງຄຳເທດສະໜາ ແມ່ນພາກສ່ວນເນື້ອຫາທັງໝົດ; ຊຶ່ງມັນເປັນການວ່າງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນ, ເປັນເນື້ອຫາທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍຂໍ້ພະຄຳພີ, ຄຳອະທິບາຍ, ຕົວຢ່າງປະກອບ ແລະການນຳໃຊ້.

ຕົວຢ່າງຂອງໂຄງສ້າງຂອງຄຳເທດສະໜາ

ຫົວຂໍ້:
ເລື່ອງ: ມາລະໂກ1:14–15

I. ຄຳນຳ:

ກ.

ຂ.

II. ເນື້ອໃນ

ກ. ການສະເດັດມາຂອງພະເຢຊູ –ການເກີດຂອງພະອົງ

ຂ. ພະເຢຊູມາເພື່ອສັ່ງສອນ– ພັນທະກິດຂອງພະອົງ

ຄ. ພະເຢຊູມາເພື່ອສັ່ງສອນ–ໃຫ້ຄົນກັບໃຈ ຄຳສອນຂອງພະອົງ

III. ການສະຫຼຸບ

3. ການສະຫຼຸບ

ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄໍາເທດສະໜາ ຊຶ່ງເປັນການສະຫຼຸບຄໍາເວົ້າຂອງຜູ້ເທດສະໜາ ແລະມຸ່ງເນັ້ນໄປໃສ່ເປົ້າໝາຍຂອງຄໍາເທດສະໜາ

ແບບຕ່າງໆຂອງການສະຫຼຸບ:

- ສະຫຼຸບຄວາມ: ເປັນການຢ້າຄືນເຖິງຄວາມຄິດຫຼັກທີ່ເຮົາຢາກນໍາສະເໜີໃນຄໍາເທດສະໜາ
- ຍົກເຕືອຍຢ່າງປະກອບ
- ຄໍາອ້າງອີງທີ່ສໍາຄັນ
- ຊັກຊວນ

ຄຸນນະພາບຂອງການສະຫຼຸບ

- ຫຍໍ້
- ງ່າຍດາຍ
- ທາງບວກ

ສິ່ງທີ່ຈະເປີດຄວາມຄິດເມື່ອມີການສະຫຼຸບຄໍາເທດສະໜາຂອງທ່ານ:

ການສະຫຼຸບເປັນພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນຄືກັບຄໍານໍາ, ການສະຫຼຸບເປັນການຢ້າເຖິງຈຸດທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ. ການສະຫຼຸບເປັນຂົວຕໍ່ຈາກສ່ວນທີ່ເປັນຈິດໃຕ້ສໍານຶກມາເປັນການກະທໍາ. ເພາະຄໍາເທດສະໜາຕ້ອງມີຜົນເກີດຂຶ້ນເປັນການກະທໍາ.

- ຄໍາເທດສະໜາທີ່ມີຜົນເກີດຂຶ້ນ ຄື ການປ່ຽນແປງຊີວິດຄົນ
- ເມື່ອທ່ານສະຫຼຸບຄໍາເທດສະໜາຂອງທ່ານ ຈົ່ງໃຫ້ແນວທາງ ຢ່າງສະເພາະເຈາະຈົງ ໃນການປະຕິບັດ.

ຄ. ການຊົງເອີ້ນຂອງພະເຈົ້າ

ສິ່ງທີ່ສາມາດເປີດຄວາມຄິດຄືການເວົ້າເຖິງການຊົງເອີ້ນຂອງພະເຈົ້າ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງເອີ້ນ. 1 ໂກລິນໂທ 5:19–20

1. ກວດສອບເຫດຜົນໃນການຊົງເອີ້ນຂອງພະເຈົ້າ

- ກ. ດ້ວຍເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດສິ່ງນີ້ຢູ່?
- ຂ. ຂ້າພະເຈົ້າຕອບສະໜອງຕໍ່ການຊົງເອີ້ນຂອງພະເຈົ້າ ຍ້ອນວ່າມັນເປັນປະເພນີບໍ່?
- ຄ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຂ້ອບຕອບສະໜອງການຊົງເອີ້ນນັ້ນ ຍ້ອນຂ້ອຍຢ້ານຄົນອ້ອມຂ້າງເວົ້າໃຫ້ແມ່ນບໍ່?

2. ພະເຈົ້າຊົງເອີ້ນສຳລັບການຕັດສິນໃຈສະເໝີ

- ກ. ຈາກໂມເຊ “ໃຜຢູ່ຂ້າງພະເຈົ້າ?”
- ຂ. ຈາກເອລິຍາ “ອີກເດີນປານໃດທີ່ທ່ານຈະເລືອກໃນລະຫວ່າງສອງຄວາມຄິດ?”
- ຄ. ຈາກເປໂຕ “ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈ ແລະບັບຕີສະມາ”

3. ໃຫ້ຄຳສອນຢ່າງສະເພາະເຈາະຈົງ

ຕົວຢ່າງ: ໃນຕອນທ້າຍຂອງຄຳເທດສະໜາ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກໃຫ້ທ່ານເຮັດບາງຢ່າງ, ເພື່ອສະແດງເຖິງການຕັດສິນໃຈຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກໃຫ້ອອກມາຂ້າງໜ້າ ແລະກ່າວບາງຢ່າງ.

4. ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍຢ່າງພຽງພໍ. ຄົນຢ່າກຮູ້ວ່າ ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ທ່ານຢາກໄຫ້ພວກເຂົາເຮັດ ທີ່ທ່ານໝາຍເຖິງ, ແລະ ອັນໃດທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ.

ຕົວຢ່າງ. ເລຕັນ ຟອດກ່າວວ່າ: “ທ່ານບໍ່ຕ້ອງພະຍາຍາມມາເປັນຄຣິສຕຽນ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງເຮັດຄືການສາລະພາບຄວາມບາບຂອງທ່ານຕໍ່ພະຄຣິດ ແລະຕິດຕາມພະອົງຢ່າງເປີດໃຈ.” ຜູ້ຄົນຕ້ອງຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາສາມາດຮັບເອົາພະຄຣິດດ້ວຍການເປີດໃຈ ດ້ວຍຕົວເອງ, ແຕ່ອີກສິ່ງໜຶ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງຮູ້ຄືການສາລະພາບບາບຕໍ່ໜ້າຫຼາຍຄົນ.

5. ບາງຢ່າງເຮັດໄດ້ ແລະ ບາງຢ່າງເຮັດບໍ່ໄດ້

- ກ. ຢ່າແຂ່ງດ່າ ຫຼື ຊູ່ເຂັ້ມຄົນອື່ນ
- ຂ. ເຮັດການເຊື່ອເຊີນຢ່າງຊັດເຈນ ແລະກະທັນຮັດ.
- ຄ. ລໍຄອຍຢ່າງອົດທົນ, ໃຫ້ເວລາຄົນອື່ນໃນການຄິດ ແລະອະທິຖານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຢ່າອ້ອມຄ້ອມ ຫຼື ຍຶດຍາວ ແລະເວົ້າຄຳເກົ່າຊຳຊາກຈົນເຮັດໃຫ້ທີ່ປະຊຸມລຳຄານໃຈ. ສະນັ້ນໃຫ້ຜູ້ເທດສະໜາຈົບລົງດ້ວຍການຊົງເອີ້ນຂອງພະເຈົ້າ.

6. ໃຫ້ອິດສະລະ ແລະເວລາແກ່ທຸກຄົນ

- ກ. ຢ່າຕໍ່ຕ້ານການຕັດສິນໃຈໃຫ້ເວລາ

IV. ຕົວຢ່າງປະກອບ ແລະການນຳໃຊ້

ກ. “ຕົວຢ່າງປະກອບໝາຍເຖິງການເປີດແສງສະຫວ່າງໃນຄຳເທດສະໜາໂດຍການຍົກຕົວຢ່າງ.”

1. ຄວາມສຳຄັນຂອງຕົວຢ່າງປະກອບ:

ກ) ມັນເຮັດໃຫ້ຄຳເທດສະໜາແຈ້ງແຈ້ງ

ການໃຫ້ຕົວຢ່າງປະກອບມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ ຖ້າຄວາມຈິງໃນຄຳເທດສະໜາຂອງທ່ານ ມັນຍາກທີ່ຈະອະທິບາຍ ແລະເຂົ້າໃຈຍາກ.

ຂ) ມັນສາມາດຊ່ວຍໃນການຈິດຈຳຄຳເທດສະໜາຂອງທ່ານ

ຄວາມຈິງອາດຖືກຫລົງລືມໄປໄດ້,ແຕ່ເລື່ອງລາວ ຫລືຕົວຢ່າງປະກອບບໍ່ອາດສາມາດຫລົງລືມໄປໄດ້. ສະເໝີເລື່ອງລາວຫລືຕົວຢ່າງປະກອບສາມາດເຮັດໄດ້ຕາມຄວາມຈິຈຳ ເຮົາຄິດເຖິງຄຳເທດສະໜາ.

ຄ) ຕົວຢ່າງປະກອບເຮັດໃຫ້ຄຳເທດສະໜາມີຊີວິດຊີວາ.

ຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດໃນການໃຫ້ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ແມ່ນມີຂອບເຂດຈຳກັດໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາໃດນຶ່ງ, ໂດຍສະເພາະເມື່ອເຮົາກຳລັງເຮັດຜັນທະກິດກັບເດັກນ້ອຍ.ເຮົາຄວນມີການຢຸດຜັກ ແລະມີການຜ່ອນຄາຍເລັກນ້ອຍ ເພື່ອຈະມີກຳລັງຂຶ້ນມາໃໝ່.

ງ) ມັນເປັນການ**ທ້າທາຍຄືນ** ແນວຄວາມຄິດ

ມັນເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ນ້ຳໜັກໃນສິ່ງທີ່ເວົ້າອອກໄປ, ແລະເປັນການເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈິງ.

ຈ) ມັນຊ່ວຍໃຫ້ເລື່ອງເຂົ້າເຖິງປະເດັນ ແລະໄລຍະເວລາໃນການເທດສະໜາ

ຕົວຢ່າງ ປະກອບສາມາດເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງວັດທະນາທຳອັນດັ້ງເດີມຂອງພະຄຳພີໃຫ້ເຂົ້າເຖິງເວລາໃນປະຈຸບັນໄດ້.

ສ) ມັນສາມາດຊ່ວຍໃນດ້ານການນຳມາໃຊ້:

ມັນມີຄວາມສຳຄັນ ແລະຊ່ວຍໄດ້ດີໂດຍສະເພາະການເທດສະໜາທີ່ລະອຽດອ່ອນ ຫລືປະເດັນໃນການສົນທະນາ

2 ຊຳນູເອນ 12:14, ນາທານ ແລະຊຳນູເອນ.

2. ແບບຂອງຕົວຢ່າງປະກອບ:

ກ) ຕົວຢ່າງປະກອບທາງພະຄຳພີ

ໃນພະຄຳພີມີ 66 ໜ້າ, ເຕັມໄປດ້ວຍເລື່ອງລາວ ແລະຕົວຢ່າງປະກອບ

ຂ) ຕົວຢ່າງປະກອບກ່ຽວກັບຄອບຄົວ

ມັນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີທີ່ສຸດເພາະມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດປະຈຳວັນໃນແຕ່ລະວັນ, ສິ່ງທີ່ຄວນລະວັງຢ່າໃຊ້ຕົວຢ່າງປະກອບເພື່ອອະທິບາຍເຖິງເລຍ, ຜົວ ຫລືລູກຂອງທ່ານ.

ຄ) ສະຖິຕິຂອງຄຳເວົ້າ

1. ຄຳປຽບທຽບ: ເປັນເລື່ອງທີ່ໃຊ້ສອນຄວາມຈິງ ຫລືບົດຮຽນແຫ່ງສິນລະທຳ

2. ຄຳອຸປະມາ : ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຄ້າຍຄືກັນໃນຮູບພາບລະຫວ່າງສອງຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຕົວຢ່າງ: ຊີວິດຄິດສະຕຽນຄ້າຍຄື ເຊື້ອຊາດມະນຸດ

ງ) ເຫດການປະຈຸບັນ

ຈ) ຄຳອ້າງອີງ

3. ຄຸນນະພາບຂອງຕົວຢ່າງປະກອບທີ່ດີ

ກ. ຈັບໃຈ ແລະໜ້າສົນໃຈ

ຕົວຢ່າງປະກອບອາດເຮັດໃຫ້ຄຳເຫດສະໜາຂອງທ່ານຢຸດສະງັກ ຖ້າມັນບໍ່ຕົງປະເດັນ

ຂ. ຕົງປະເດັນເພື່ອຊີ້ຈຸດທີ່ທ່ານກຳລັງກ່າວເຖິງ

ຄ. ງ່າຍໃນການເຂົ້າໃຈ

ຈົ່ງຈິດຈຳເຖິງເປົ້າໝາຍຂອງຕົວຢ່າງປະກອບຕ້ອງໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະບໍ່ສັບສົນ ຫລືບໍ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງຂອງທ່ານສັບສົນ.

ງ. ຫຍໍ້ເລື່ອງ

ຕົວຢ່າງປະກອບຄວນຈະເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສົມບູນຕໍ່ຄຳເຫດສະໜາ ແລະບໍ່ຍາວເກີນໄປ ຊຶ່ງມັນຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານເສຍເວລາ ໃນຄຳເຫດສະໜາຂອງທ່ານໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ

ຂ. ການນຳໃຊ້

ມັນເປັນຂະບວນການຂອງຄວາມຈິງ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ ແລະຕອບສະໜອງ ໃນເປົ້າໝາຍຂອງຄຳເຫດສະໜາໂດຍການສ່ວນຕົວມັນຈະຖືກນຳໃຊ້ ຫລັງຈາກການນຳສະເໜີ ຫລືການອະທິບາຍເຖິງຄວາມຈິງ

1. ຄວາມຈຳເປັນໃນການນຳໃຊ້ທີ່ເກີດຜົນ

ກ. ຜູ້ເຫດສະໜາຈຳຕ້ອງມີຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານ

1. ອາຈານໂປໂລ ແນະນຳຕີໂນທຽວ 1ຕີໂນທຽວ 4:12

“..ຕົວຢ່າງໃນຄຳເຫດສະໜາ, ຊີວິດ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມເຊື່ອ ແລະຄວາມບໍລິສຸດ”

2. ຜູ້ເຫດສະໜາຈຳຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ

ຜູ້ເຫດສະໜາຈຳຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງທາງດ້ານພະຄຳພີ ແລະມີການຊອກຮູ້ຢູ່ເລື້ອຍໆ.

3. ຜູ້ເຫດສະໜາຈໍາຕ້ອງມີການດຶງດູດທີ່ດີ

ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ເຫດການ

2. ຫລັກການໃນການສ້າງປະເດັດຄວາມຈິງ

- ກ. ຄວາມຈິງຄວນມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາ ແລະຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຂອງມະນຸດ
- ຂ. ການສະແດງປະກອບຄໍາເຫດສະໜາຂອງທ່ານ ຈະເຮັດໃຫ້ພະຄໍາພີ ແລະເຫດການນີ້ມີຊີວິດຊີວາ
- ຄ. ຫລັກການເຫລົ່ານີ້ສາມາດໃຊ້ກັບທຸກຄົນ, ແລະທຸກການເວລາເຊັ່ນ ອາດິດ, ປະຈຸບັນ ແລະອານາຄົດ
- ງ. ຂໍໃຫ້ການນໍາໃຊ້ນັ້ນເປັນການນໍາໃຊ້ຢ່າງສະເພາະເຈາະຈົງ
- ຈ. ຢ່າມຸ້ງໝາຍບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ

3. ເມື່ອທ່ານຈະໃຫ້ການນໍາໃຊ້ໃຫ້ຖາມຕົວທ່ານເອງເຖິງຄໍາຖາມລຸ່ມນີ້:

- ກ. ມັນແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່?
- ຂ. ຜູ້ຄົນສາມາດເຮັດໄດ້ບໍ່?
- ຄ. ຕົວທ່ານເອງໂດຍສ່ວນຕົວທ່ານເຮັດຫລືບໍ່?
- ງ. ເຂົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດຕາມຫລືບໍ່? ຕົວຢ່າງ

V. ການນໍາສະເໜີບົດເຫດສະໜາ

ກ. ແບບ

- 1. ເປັນສ່ວນຕົວ : ເປັນຕົວເອງ
- 2. ຕ້ອງຊັດເຈນ : ຫລີກລ້ຽງຄໍາເວົ້າທີ່ຍາກ
- 3. ໃຫ້ຂໍ້ຄິດ : ຖາມຄໍາຖາມເພື່ອເປີດຄວາມຄິດ
- 4. ດີຄວາມໝາຍຊັດເຈນ : ເຕີມແຕ່ງເລື່ອງລາວດ້ວຍຄໍາເວົ້າ, ບໍ່ແມ່ນການສະແດງ
- 5. ສະແດງທ່າທາງປະກອບ: ໃຫ້ກ້າວດ້ວຍການສະແດງອອກ

ຂ. ການອອກສຽງ

ມັນເປັນສິນລະປະຂອງການເວົ້າຈາກຈຸດທີ່ເປັນພາບຂອງການສະແດງຄໍາເວົ້າ ຫລືການນໍາສະເໜີຄໍາເວົ້າ

- 1. ອອກສຽງຢ່າງຖືກຕ້ອງ

2. ປະໂຫຍດຄຳເວົ້າ: ມັນເປັນສິນລະປະຂອງການເວົ້າໃນກຸ່ມສະນັ້ນການນຳສະເໜີຄວາມຄິດຕ້ອງ ຊັດເຈນ ແລະບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສ
  3. ຢຸດພັກຄຳເວົ້າ: ໃຫ້ຢຸດໜ້ອຍໜຶ່ງກ່ອນ ຫລືຫລັງຄຳເວົ້າ ຫລືປະໂຫຍກທີ່ກ່າວອອກໄປ
  4. ສຽງ: ຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການບ່ອນທີ່ເຮົາຕ້ອງການຢາກເນັ້ນ
  5. ການປ່ຽນແປງສຳນຽງ:
    - ກ. ສຽງສູງ: ໃຫ້ເກີດການຕື່ນເຕັ້ນ ຫລືໃຫ້ປະຫລາດໃຈ
    - ຂ. ສຽງຕ່ຳ: ເພື່ອໃຫ້ເກີດອາລົມເສົ້າ ຫລືກັງວົນໃຈ
  6. ປ່ຽນສະຖານທີ່ :
    - ກ. ໄວ : ເພື່ອສ້າງສີສັນ
    - ຂ. ຊ້າ : ເພື່ອເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຟັງບາງຈຸດ.
  7. ການອອກສຽງຂຶ້ນລົງ: ມັນເປັນການເພີ່ມ ແລະລົງໃນການອອກສຽງຂອງຄຳເວົ້າ
- ຄ. ວິທີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງຂອງທ່ານເກີດຄວາມສົນໃຈ?

- 1) ດົງປະເດັນ: ຕົວຢ່າງ: ກິດຈະການ 17:22-23; ອາຈານໂປໂລທີ່ມາຮຽວ
- 2) ຄຳສັນຍາ : ຜູ້ຄົນມັກຖາມວ່າ “ຂ້ອຍຈະສາມາດນຳໃຊ້ ຄຳເຫດ ສະໜານີ້ ແນວໃດ?”
- 3) ໃຫມ່ : ຜູ້ມັກແນວຄວາມຄິດໃຫມ່
- 4) ການສະແດງອອກ: ໃຊ້ສຳນຽງ ແລະການສະແດງທ່າທີ
- 5) ຜູ້ຟັງເຂົ້າຮ່ວມ : ຕົວຢ່າງ ໃຫ້ຜູ້ຟັງທົບທວນບາງປະໂຫຍກ

ງ. ວິທີເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສຳນຶກ?

1. **ໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ:** ຢາເລີ່ມດ້ວຍການເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນບໍ່ດີ ແລະນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ດີ ທີ່ທ່ານຈະໄດ້ຍິນ”
2. **ຈິງໃຈ:** ກ່າວໃນສິ່ງທີ່ທ່ານເຊື່ອ
3. **ກະຕືລືລົ້ນ :** ໃຫ້ຄ້າຍຄືກັບນັກຂາຍສິນຄ້າ ຜູ້ທີ່ກະຕືລືລົ້ນໃນການຂາຍສິນຄ້າ
4. **ທົບທວນ:** ຫລັກການ: ບອກພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ທ່ານກຳລັງຈະບອກພວກເຂົາ , ແລ້ວບອກເຂົາອີກ. ສຸດທ້າຍບອກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ບອກພວກເຂົານັ້ນ

- 5. ໃຫ້ເຫດຜົນຂອງທ່ານເປັນເຫດຜົນທີ່ດີ: ຕົວຢ່າງ ຄຣິສຕະຈັກຈະເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນ
ຄຣິສຕະຈັກໂຈຢົງກິ
- 6. ສຳພັດເຖິງອາລົມ: ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນທີ່ສົມມຸດ ຫລືຄວາມຈິງຂອງຜູ້ຟັງ
ແຕ່ພະຍາຍາມໃຫ້ມັນເຂົ້າເຖິງຫົວໃຈ

ຈ. ຫລັກການຝຶກຜົນໃນການນຳສະເໜີ:

- 1. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ຟັງເປັນຕົວຊັກນຳ: **Jeremiah 1:8.**
- 2. ທ່າທີການສອນ: ຢ່າອາໄສພຽງແຕ່ເປັນຄົນສອນສາດສະໜາ, ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ພາສາ
ມີ ຄືກັນກັບພວກຕາບອດ ຫລືກລັງຽນການສັ່ນຂາ ເມື່ອຢູ່ເທິງ
ທະນາດ ຫລືຍ້າຍຂາໄປມາ
- 3. ເອົາໃຈໃສ່: ສົບຕາກັບຄູ່ສົນທະນາ
- 4. ການສະແດງສີໝ້າ: ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຍິ້ມ ແຕ່ຫລັກລັງຽນການຍິ່ງແຂ້ວ
- 5. ສຽງ: ເປັນຄົນຂອງຕົນເອງ, ຢ່າພະຍາຍາມຮຽນແບບນັກເຫດຄົນອື່ນ
- 6. ການແຕ່ງໂຕ: ແຕ່ງຕົວໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ແລະສະອາດ
- 7. ກິລິຍາທ່າທາງ: ຢ່າເວົ້າຕະຫລົກເກີນໄປ
- 8. ເວລາ: ເປັນຄົນມີສະຕິຕໍ່ເວລາສະເໝີ ຫລືກລັງຽນການຍົກແຂນຂຶ້ນມາເບິ່ງໂມງ
- 9. ລະບົບ P.A: ພະຍາຍາມຈັບໂມຢ່າງລະມັດລະວັງ. ຢ່າຕີບໂມ,
ໃຫ້ຮັກສາໄລຍະຫ່າງຈາກໂມໃຫ້ພໍດີ
- 10. ຢ່າສະແດງອາການຕໍ່ການຊົມເຊີຍຈົນເກີນໄປ: ຜູ້ຄົນບອກກັບທ່ານໃນສິ່ງທີ່ດີ
- 11. ຍອມຮັບຄຳຕີຊົມສະເໝີ: ຖ້າມີຫລາຍຄົນພະຍາຍາມຕີຊົມ ແມ່ນໃນເລື່ອງດຽວກັນ,
ບາງເທື່ອສິ່ງນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ
- 12. ຫລັກລັງຽນການໂອນເອນຈາກສຽງລົບກວນ: “ໃຫ້ໝັ້ນໃຈສະເໝີ” ຕົວຢ່າງ OK, ເອີ, ທ່ານຮູ້ແລ້ວ

13. ໃຫ້ກຽດຕໍ່ຄົນອື່ນ: ສິດຍາພິບານຄວນເອີ້ນເຖິງຊື່ຂອງຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຄວາມຄິດຊຶ່ງລາວນຳມາເທດສະໜາ ເພາະລາວຄວນໃຫ້ກຽດຕໍ່ເຈົ້າຂອງຄຳເທດສະໜານັ້ນ. ເລົ່າເລື່ອງບາງຢ່າງຄົນຖ້າເລື່ອງນັ້ນມັນເກີດຂຶ້ນກັບທ່ານ

- a) ການໃຊ້ແນວຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງເຈົ້າຂອງຄວາມຄິດມັນເປັນການລັກຖ້າທ່ານເຮັດຕໍ່ໄປມັນຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານເສຍກຽດ
- b) ທ່ານບໍ່ສາມາດເປັນຜູ້ສອນທີ່ເປັນແບບຢ່າງ

ສ. ຫລັກການຝ່າຍວິນຍານໃນການນຳສະເໜີ

- 1. ການອະທິຖານ **Colossians 4:4**
- 2. ການເຈີມ: **Acts 10:38**
- 3. ຄວາມເຊື່ອ: **Mark 11:22**

ຊ. ວິທີການເທດສະໜາຝ່າຍການແປ

- 1. ໃຊ້ປະໂຫຍກແບບ**ສັ້ນໆ**.
- 2. ຫລີກລ້ຽງການໃຊ້ສຳນວນພາສາທີ່**ຫຍຸ້ງຍາກ**.
- 3. ອອກສຽງຄຳເວົ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.
- 4. ແນະນຳຜູ້ແປ.
- 5. ວາງແຜນເວລາ.

ຍ. ການທົດລອງບາງຢ່າງທີ່ຜູ້ເທດສະໜາຄວນຫລີກລ້ຽງ

- 1. ການຕອບສະໜອງໃນຄະນະທີ່ທ່ານເທດສະໜາ.

ມັນເປັນການທົດລອງທີ່ບໍ່ດີທີ່ເຫດສະໜາໃນການຍົກຍ້ອງບາງຄົນ, ມັນເປັນການທົດລອງ ເຊັ່ນການທີ່ຈະເຫດສະໜາໃຫ້ຜູ້ຄົນຍົກຍ້ອງເຮົາ.

- ພະເຢຊູຕັກເຕືອນ ການໃຫ້ກຽດພວກຝາລິຊາຍ: ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຂົາຄື ຍົກຍ້ອງຄົນ

ຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາຄື ຕ້ອງການຮັບຄຳຊົມຈາກຄົນອື່ນ.

2. ຢ່າສະແຫວງຫາຄຳພະຍານທີ່ຈະນຳມາມາເຫດສະໜາລະຫວ່າງເວລາໄຄ່ຄວນຂອງທ່ານ

ເວລາໄຄ່ຄວນສ່ວນຕົວ ຫລືຄຳພະຍານສ່ວນຕົວ ແມ່ນສຳລັບຜົນປະໂຫຍດ, ຊີວິດ ຝ່າຍ ວິນຍານ ຂອງຕົວທ່ານເອງ ຖ້າພວກເຮົາພະຍາຍາມຄື້ນຫາສິ່ງທີ່ຈະນຳມາເຫດສະໜາໂດຍ ໃຊ້ເວລາ ສ່ວນຕົວ, ບາງເທື່ອ ທ່ານອາດພາດໃນສິ່ງທີ່ພະເຈົ້າພະຍາຍາມ ຢາກກ່າວກັບທ່ານ ເປັນການ ສ່ວນຕົວ

3. ຢ່າຕຳນິເໝືອນຢ່າງຜູ້ເຜີຍພະວັດຈະໃນພະຄຳພີເດີມ

ພະເຢຊູສະເດັດມາພ້ອມກັບຄວາມເມດຕາ ແລະຄວາມຈິງ – **John 1:14.** ຄວາມຈິງທີ່ປາດສະຈາກຄວາມເມດຕາ ອາດສາມາດເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກເຈັບປວດ.

4. ການຕຽມໂດຍປັດສະຈາກການອະທິຖານ

5. ຮຽນແບບນັກເທດຄົນອື່ນ.

ດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ, ເພາະພະເຈົ້າຊົງສ້າງທ່ານໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນ ແລະບໍ່ມີໃຜຄືທ່ານ ທ່ານ ວາເລນ ເວບ ກ່າວວ່າ
“ມັນເປັນການງ່າຍຫລາຍທີ່ເຮົາຈະຮຽນແບບຄົນອື່ນໃນປະຈຸບັນນີ້. ບໍ່ພຽງແຕ່ເຮົາມີປຶ້ມຄຳ ເຫດສະໜາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກເຮົາຍັງມີພັນທະກິດທາງທໍລະຫັດ, ວິທະຍຸ ແລະດາວທຽມເປັນພັນໆ ມີຄົນໜຶ່ງເຮັດແບບກິມຈອນ, ຫລັງຈາກທີ່ເຫັນທ່ານຜ່ານລາຍການ A.W ໄທເຊີ; ທຸກຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກຕ່າງກໍເສັຽໃຈ”

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫລາຍທີ່ພວກເຮົາມີຄວາມຄິດເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະພັດທະນາຕົວເອງ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນລອກແບບຄຳເຫດສະໜາຄົນອື່ນ, ແຕ່ເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກ ນັກເທດທີ່ດີ ຂອງພະເຈົ້າຫລາຍໆຄົນໄດ້ ທີ່ພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນ

I. ສະຫລຸບ

ກ. ຕົວຢ່າງປະກອບ:

ທ່ານ ຈອນ ເວສລີ ຕ້ອງອ່ານຄໍາເຫດສະໜາຂອງລາວໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຝັງ ຊຶ່ງຍິງຄົນນີ້ບໍ່ມີການສຶກສາ ເມື່ອສອນລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ “ຖ້າຂ້ອຍໃຊ້ຄໍາເວົ້າ ຫລືປະໂຫຍກທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າບອກໃຫ້ຂ້ອຍຢຸດໂລກ” ນີ້ເປັນແນວທາງການສຶກສາທີ່ນັກເຫດສະໜາຄວນພັດທະນາພາສາຂອງຕົນ ແລະຈົນສາມາດໃຊ້ໄດ້ດີ

ຂ. ມີຄໍາຖາມທີ່ໃຊ້ໃນການສົນທະນາໃນກຸ່ມ:

- 1) ຈາກຄໍາເຫດສະໜາພະເຈົ້າສີ່ສາມຫຍັງແດ່?
- 2) ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງແດ່,ຖ້າມີ, ທ່ານຄິດວ່າຄໍາເຫດສະໜາຄວນຈະມີຜົນໃນຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່
- 3) ອັນໃດຄື ວິທີການ, ພາສາ, ຕົວຢ່າງປະກອບຂອງຜູ້ເຫດສະໜາທີ່ສາມາດຊ່ວຍ ຫລືເຮັດໃຫ້ທ່ານໄດ້ຍິນ ຄໍາເຫດສະໜາດີນັ້ນ?
- 4) ມີສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ເຫັນດ້ວຍບໍ່?
ການດໍາເນີນເລືອດທີ່ມີຊີວິດຂອງການຕິດຕໍ່

ຄ. ຈິດຈໍໃນຄໍາເຫດສະໜາ

ອັບລາຮາມ ລິຄອນ : “ ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ຍິນຄົນເຫດສະໜາ, ຂ້ອຍຢາກເຫັນລາວສະແດງອອກຄືກັບ ແມງເຜິ້ງ

ພັງສື່ອ້າງອີງ:

1. Blackwood, Andrew. *The preparation of Sermons.*
2. Berkley, James B. *Preaching to Convince.* (Word Books Pub: Texas, 1986)
3. Boenett, William D.S. *The art of Public Speaking & Preaching.*
4. Braga, James. *How to prepare Bible messages.*
5. Growan, Joseph. *Homiletics or the theory of Preaching.*
6. Hybels, Bill and Briscoe, Stuart. *Mastering Contemporary Preaching.* (IVP:England, 1989)
7. Logan , Samuel T. Jr. *Preaching.*(Presbyterian and Reformed Pub. Co.,1986)
8. Moon, Jesse K. *Principles of Preaching.* (I.C.I.; Belgium, 1985)